

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 13. Qui sint versus ισοψηφοι. Declaratum epigramma Græcum. Item aliquot quæstiones ludicræ, quæ apud Gellium proponuntur, dissolutæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

ex parte aruim esse, notissimum est vel è Tibullo,
aus illud est,

Quantus & intonsos Taurus alat Cilicas.

Emendatus locus è secundo Politicorum Aristotelis.

CAPVT XII.

NOTA est lex Pittaci, qua cauerat, vt, qui ebrij
peccassent, iis non modò pœna non imminue-
retur, sed duplaretur. Meminit eius Aristoteles tertio
Ethicorum, secundo Rhetoricorum, & secundo Poli-
ticorum. Nisi quòd in politicis dicere videtur, id tan-
tum constitutum in eos qui ebrij aliquem pulsassent
aut verberassent. Ita enim ait: *Ἐβριετο ὃ ἢ πῖνται ὃ νό-
μος ἀμαρτυροῦσιν, ἀλλ' ἢ πολιτείας νόμος δ' ἰδίῳ αὐτῶν, τὸς
ἐβριετοῦσιν ἢ πῖνται, μέγα ζημίαν ἀποτίθειν τῷ νηφόντων.*
Quid igitur, si in alio aliquo genere peccauerint? An
tam tantum crescet pœna, si quem percusserint? Et
verius est, idem in ceteris quoque peccatis constitu-
tam. Nam & in secundo Rhetoricorum, *καὶ βόλου δι-
κασθῆναι, ἢ τῶν μεθύοντων ἀμάρτυροι.*
quare non dubito, quin locus ille è secundo Politico-
rum deprauatus sit, vt, vbi legitur *ἢ πῖνται*, legen-
dum sit, *ἢ πῖνται*. Neque hoc vlla confirmatione
egere arbitror.

*Qui sunt versus ἰσόληθοι. Declaratum epigramma Græcum.
Item aliquot quæstiones ludicræ, quæ apud Gellium
proponantur, dissolutæ.* CAP. XIII.

NON equidem vnquam cuiquam auctor fuerim,
vt quærat apud Homerum versus ἰσόληθοι: si
quis tamen neque habet quod agat, & nihil agere non
potest, indicabo ei, qui versus dicantur ἰσόληθοι: quos
inquirere postea volet, præstabo, non defore illi vbi
deserueat. Cùm igitur literæ Græcorum etiam ad
a 4 numeros

Nicoret
Lectiones
III
25

numeros significandos, vt notum est, adhibentur quorum versuum omnes litteræ pro numeris acceptæ eundem numerum efficerent ac constitueret, eos versus ἰσοψήφους vocabant. Eius rei exemplum ostendit in duobus nominibus: eademq. declarabo epigramma Græcum incerti auctoris è libro secundo anthologias; quod qui explicarit, neminem adhuc videtur vituisse. Primùm igitur illud adscribam:

Δαμαγόραν ἢ λοιμὸν ἰσοψήφον τις ἀκέσας

Ἐστὶν ἀμφοτέρων τὸν τρόπον οὐ κανόν.

Ὡς τὸ μέτρον ἢ καθεύκεται ἀνελευθέρῳ τὸ τάλαρον

Δαμαγόρου. λοιμὸν δ' εὐρεν ἐλαφρότερον.

Iocatur quisquis est in flagitiosum quendam, Damagoran nomine: cuius nomen cum pestis nomine ἰσοψήφον esse, quidam cum audiisset, quasi in statera expendit ingenium pestis & ingenium Damagoræ: ponderasse autem eam lancem, in quam Damagoræ ingenium impositum erat: quòd videlicet multo leuiora essent mala, quæ à peste, quàm quæ à Damagora, importarentur. Sunt autem ἰσοψήφα planè nomina Δαμαγόρου, & λοιμὸς, vt è subiecta descriptione perspicui potest:

Δ	4	λ	30
α	1	ο	70
μ	40	ι	10
α	1	μ	40
γ	3	ο	70
ο	70	ς	200
ρ	100		
α	1		420.
ς	200		

420

Multum

Multum igitur negotij habuit, aut potius multum ei
 de re sua orij superfuit, quicumque ille fuit Gellij fa-
 miliaris, qui conquifierat, quinam ita inter se affecti
 verius apud Homerum forent. Quod autem præter-
 ea notarat, quorum nominum in Homericæ poëmate
 reperiretur *ἄστυλις*: notat Eustathius, è primis lit-
 teris quinque primorum versuum vltimi libri Ili-
 ados efficit nomen *ἄστυλις*, vbi etiam tradit veteres civi-
 tumodi quæstiunculis lusitare solitos esse, quales ali-
 quos ponit & explicat, leues illas quidem & ludicras,
 sed tamen cognitu non iniucundas. Nam quod ibi-
 dem amicus ille Gellianus quærit, quis Homeri ver-
 sus sit, qui per singula vocabula singulis syllabis in-
 ciscat: non dubito, quin illum significauerit è tertio
 Iliados,

ἢ μάλιστα Ἀργείδην μοισσηγανὲς ὀλεβιοδαίμων.
 Sed & illius quæstionis explicationem, qua ratione
 dicitur Homerus, singulas pecudes in Africa, in singu-
 los annos terna pärere, reperiet, qui hoc tanti puta-
 bat, apud Eustathium in quartum Odysseæ. Leuia
 esse fateor: sed vt in eis quærendis defatigari
 vultum fuerit, ita cùm se spontè offerunt, non om-
 nino repudianda esse arbitror.

Emendatus locus è septimo Politicorum Aristotelis.

CAPVT XIII.

Cv i vnquam vel fando auditum est, vel persua-
 deri potest, eas domos eãve cubicula quæ Aquil-
 onibus exposita sunt, esse ad hiemandum accommoda-
 tiora? Certè enim si ita est, magnam hominum partem
 in magno errore versari necesse est, qui hiemi quidem
 tepida præoptant, æstate autem alsiosa. Notum
 quædam est, quæ ad Aquilonem obuerfa sunt, omnium
 a s frigi-

Nicoret
 Lektion
 III
 25